

Pierwsi bojownicy sprawy robotniczej w Polsce

Pamięci „Proletariatu”

„Kochani! 28 stycznia o 8-ej rano na stokach Cytadeli, pod oknami naszego więzienia stracono czterech naszych towarzyszy: Stanisław Kunicki, Piotr Bardowski, Jan Pietrusiński i Michał Ossowski z rozkazu Hurki powieszonych zostali...”

W listopadzie 1885 r. rozpoczęła się w sądzie wojennym w Warszawie sprawa 29 członków „Proletariatu” z ogólnej liczby 200 ludzi aresztowanych w latach 1883 - 1884. Na ławie oskarżonych zasiadli robotnicy Warszawy i Krakowa, tkacze ze Zgierza, Łodzi i Żyrardowa, studenci, urzędnicy i wojskowi.

szeregu miast w Kongresówce, a w Łodzi, Zgierzu, Białymstoku dość liczne ośrodki organizacyjne. „Proletariat” zdawał sobie dobrze sprawę z tego, że obalić rząd samowładczy można tylko we wspólnej walce ludu polskiego z ludem rosyjskim.

Mimo błędów i braków, wynikających z zarodkowego dopiero okresu, rozwoju ruchu robotniczego w Polsce i niedojrzałości jego przywódców.

„historyczną zasługą tej partii jest to, że wniosła ona po raz pierwszy w świadomość polskiego proletariatu najogólniejsze zasady marksistowskiej ideologii rewolucyjnej. Wpalała w polską klasę robotniczą zasady solidarności międzynarodowej, uczyła ją, że ustrój kapitalistyczny jest systemem światowym i usunąć go może tylko rewolucyjna walka proletariatu, zorganizowanego pod hasłem „Manifestu Komunistycznego” - „Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!”.

W tym samym czasie, kiedy „Proletariat” działał, nie było jeszcze w Rosji marksistowskiej partii robotniczej. „Proletariat”, wierny zasadom internacionalizmu, współdziałał ściśle z jedyną wówczas organizacją rewolucyjną w Rosji, z „Narodną Wolą”. W znacznym stopniu pod wpływem tej partii nastąpiło zresztą stopniowe przekształcenie się „Proletariatu” w organizację spiskową, odebraną od mas.

„Kochani! 28 stycznia o 8-ej rano na stokach Cytadeli, pod oknami naszego więzienia stracono czterech naszych towarzyszy: Stanisław Kunicki, Piotr Bardowski, Jan Pietrusiński i Michał Ossowski z rozkazu Hurki powieszonych zostali...”

W filmie grają: Danuta Szafarska, Jerzy Duszyński, Jadwiga Chojnacka, Adolf Dymasz, Ludwik Sempoliński, Anna Janowska, Stanisław Jaworski, Wanda Jakubińska, Wacław Jankowski i Kazimierz Szubert. Poza tym szeregi epizodów w dobrej obsadzie.

„SKARB” nowy film polskiej produkcji

Z początkiem lutego wchodzi na ekrany Warszawy pierwsza pełnowartościowa polska komedia filmowa Przedsiębiorstwa Państwowego „Film Polski” pod tytułem „Skarb”. Jest to film długometrażowy (2,900 mtr.) nakręcony przez zespół produkcyjny „Warszawa”.

Akcja toczy się w odbudowywanej Warszawie i przedstawia przyzwyrodniającą bionę parę, której przyrzeczono mieszkanie w godzinę przed ślubem.

Rosną nowe kadry działaczy związkowych Centralna Szkoła Związków Zawodowych w Łodzi

Ruch zawodowy w Polsce zatacza coraz szersze kręgi - ilość członków Związków Zawodowych ciągle wzrasta, wzrasta też ich znaczenie i wysuwają się przed nimi coraz poważniejsze zadania.

Aby tym wszystkim obowiązkowi sprostać należy szkolić nowe pełnowartościowe kadry ruchu zawodowego.

od ilości miejsc, przyznanych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych. Zdarza się jednak, często - dodaje tow. Siwek, - że dobór ten nie zawsze stoi na wysokim poziomie.

Z prawdziwym żalem też musimy stwierdzić - mówi w dalszym ciągu tow. Siwek, że nie wszystkie Związki doceniają znaczenie Szkoły.

Uroczyste otwarcie Roku Szopenowskiego nastąpi 22 lutego b.r. w Żelazowej Woli

Dnia 22 lutego w Żelazowej Woli nastąpi uroczyste otwarcie Roku Szopenowskiego. W Warszawie otwarta będzie wystawa pamiątek szopenowskich oraz wielki koncert.

W chwili obecnej w Szkole prowadzi się krótki kurs dla referentów świetlicowych, w którym udział bierze około 100 osób.

Współlicze wzajemne kursantów, organizowanie wolnego czasu - reguluje każdorazowo wybierany samorząd szkolny.

Ludwik Waryński

Ludwik Waryński

Działalność „Proletariatu” - to wspaniały i bohaterski okres budzenia się i ubojowania polskiego ruchu robotniczego.

— Celem Szkoły - mówi dyrektor tow. Józef Siwek - jest dokształcenie aktywistów związkowych oddziałów i okręgów Związków, jak również i Zarządów Głównych.

Z teatru łódzkiego

Eugeniusz Pietrow „Wyspa pokoju”

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

się właścicielka nafty. Karyzma, ich sprytna gospodyni, wydłużając od tubylców ziemie za druty do robotek staje się nagle zamożną - właścicielką działek naftowych.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

Ze znakomitych satyryk radzieckich, Eugeniusz Pietrow, który zginął w czasie wojny, długie lata pisał razem z Ilią Ilfem satyryczne nowele i powieści.

